

NEW YORK TIMES
bestselerių autorė

„Seksualu, šmaikštu
ir be galo malonu.“
Fresh Fiction

KOVALSKIAI

shannon
stacey

Su tavimi-
amžinai

svajonių knygos

...

pramoga   laikas sau
geras poilsis   teigiamos emocijos
pabėgimas nuo kasdienybės
išlaisvintos mintys ir svajonės
švelnus prisilietimas   žvaigždėtas dangus
lakštingalos giesmė   saulės vonios
sielos masažas
medžių ošimas   saldus miegas
žaismingumas   tikri jausmai
optimizmas
balandžiai $I + M = KM$ lengvumas
boružėlė   dviračiai
ramybė   pieva
juokas

...

**shannon
stacey**

Su tavimi-
amžinai

Romanas

Vilnius
2021

Spalis

KASKART, NAUJOSIOS ANGLIJOS KOMANDAI „Patriots“ įsirašius taškų į savo sąskaitą, Kevinas Kovalskis irgi gaudavo prizą.

Laimėjimas jo komandai visada ir jam reikšdavo sėkmę meilės fronte. Žinoma, būdavo ir tokių sekmandienio vakarų, kai neieškodavo moterų draugijos, tačiau pasiūlymų tikrai netrūkdavo. Nublizgintu geriausio sporto baro Naujojo Hampšyro sostinėje – kuris, kaip tyčia, priklausė Kevinui – paviršiumi stumtelėjęs bokalą su „Sam Adams“ alumi, pasipuošusiu dosnia puta, atkreipė dėmesį į įdėmiai jį stebinčią šviesiaplaukę. Ekране „Patriots“ rengėsi dar vienam puolimui, tačiau ją labiau domino baro savininkas.

Tačiau šįvakar net tokia įspūdinga gražuolė dirbtinai paputlintomis lūpomis, gerokai patobulinta krūtine ir alkoholio permerktu seksualumu, žvelgianti į Keviną taip, lyg šis būtų kviečiamas daryti viską, ko tik užsi-geistų, kažkodėl jo nedomino.

Jo dėmesys buvo kitur. Žvilgsnis vis krypo į juodaplaukę kitame baro gale. Ir ne tik dėl jos patrauklios išvaizdos – kupetos tamsiai rudų, pečius siekiančių plaukų ir tokių pat tamsaus šokolado spalvos akių ar simpatiško raštuoto megztnio ir džinsų, pabrėžusių dailias kūno linijas. Nors tai vaizdo tikrai negadino.

Stebėjo merginą, nes jos palydovo elgesys sparčiai ritosi žemyn. Arba tas nervingasis vaikinys, apsirengęs marškiniais ir užsitempęs rusvai žalsvas laisvalaikio kelnes, buvo išgėręs dar prieš ateidamas į barą, arba jis visiškai netoleravo alkoholio, nes užteko vos kelių viskio taurelių, kad taptų girta rakštimi pasturgalyje.

Jųdviejų kūno kalba buvo labai aiški. Akivaizdu, kad mergina norėtų būti kuo toliau nuo jo. Vyras landžiais pirštais vis ieškojo, kur ją paliesti, o ji vis išvengdavo prisilietimo. Ir vėl viskas iš pradžių.

„Džaspero baras ir grilis“ turėjo tris taisykles. Čia nerūkoma. Čia nemėtomi alaus bokalai. Net į „Jets“ sirgalius. Ir kai mergina sako *ne*, tai reiškia *ne*.

„Patriots“ užsidirbo taškų, o „Džaspero“ lentynas su taurėmis supurtė triumfuojančių sirgalių riaumojimas. Šviesiaplaukė šokinėjo užsilipusi ant baro kėdės, o jos krūtys šokčiojo kartu, išmėgindamos liemenėlės juostelių tvirtumą.

O šiknius su klaidžiojančiomis rankomis kilstelėjo tuščią taurę į Kevino pusę.

Jis nuėjo iki porėlės, tačiau apsimetė taurės nematęs.

– Šįvakar alkoholio jums nebeparduosime, tačiau baras mielai pavaišins jus kava arba gazuotu gėrimu.

Nervingojo vaikino veidas paraudo kaip „Budweiser“ alaus etiketė ir Kevinas atsiduso. Papuolė vienas *tų*.

„Džaspere“ tokie dalykai nebūdavo toleruojami, todėl vos tik vaikinų sėdynė ėmė kilti nuo aukštos baro kėdės, Kevinas davė ženklą Polei. Matė, kaip ši užvertė akis ir siektelėjo telefono.

– Aš nesu girtas ir, po galais, išgersiu dar taure viskio!

Mergina ramindama uždėjo ranką ant jo žasto, norėdama vėl pasodinti.

– Derekai, nereikia...

– Kas tu toks, po velnių, esi, kad gali man aiškinti, jog nebegaliu išgerti viskio?

Girtos rakštis pasturgalyje povyza neatrodė labai grėsmingai.

– Aš esu tas, kuris gali atsisakyti tave aptarnauti.

– Bete, pasakyk tam mulkiui, kad duotų man dar išgerti.

Kevinas papurtė galvą.

– Nieko nebus.

Paskui viskas vyko labai greitai. Kevinas nebuvo tikras, ar vyrukas norėjo jam trinktelėti, ar čiupti už marškinėlių, tačiau alkūne užkliudė savo šio vakaro partnerę. Mergina atsilošė, bet neparkrito, nes visu kūnu atsirėmė į šalia sėdėjusį baro klientą, kuriam visai patiko į glėbį netikėtai įkritusi simpatiška juodaplaukė. Tai šiek tiek atitraukė Kevino dėmesį ir girta rakštis pasturgalyje trinktelėjo jam į žandikaulį. Smūgis nebuvo stiprus.

Rakštis pasturgalyje, kurią mergina vadino Dereku, įkvėpė, tarsi tik dabar supratusi, ką padarė. Kevinas stebėjo, kaip vyras svarsto, ar dingti, ar veltis į peštynes. Nė kiek nenustebo, kai šis nusprendė atsitraukti. Jo

nelaimei, Kevinas buvo aukštas – beveik metro devyniasdešimties ūgio – ir turėjo apščiai patirties su tokiais narsuoliais. Tiek su tikrais nusikaltėliais, kai dar dirbo policininku, tiek su savo keturiais išdykėliais sūnėnais. Siektelėjęs per barą jis čiupo svečią už apykaklės ir truktelėjo į save.

Derekas muistėsi kaip žuvelė ant kabliuko ir, kai marškinių apykaklė vos neišsprūdo Kevinui iš gniaužtu, šis truktelėjo stipriau ir Derekas netikėtai trinktelėjo nosimi į barą. Jis iš karto apsipylė krauju. Oi.

Rakštis pasturgalyje suspigo kaip mergaitė... o baro lankytojai pašėlo. „Džaspere“ nesilankė šiurkštūs ir nešašyti svečiai, tačiau gera kova visiems patikdavo.

Gera kova, žinoma, šiuo atveju buvo tik simbolinis pavadinimas. Derekas užsidengė veidą rankomis, kad sulaikytų pliūptelėjusį kraują. Jis vis dar gailiai inkštė. Keli baro lankytojai net nosisuko, kad nematytų tokio apgailėtino vaizdelio.

– Užsičiaupk arba išspirsiu tave pro duris, – suriaumojo Kevinas. To tereikėjo, kad visi bare imtų raginti. *Pro duris... pro duris... pro duris.*

– O Viešpatie, jo nosis! – su Dereku sėdėjusi mergina išsilaisvino iš savo kaimyno glėbio ir čiupusi kelias popierines servetėles nuo baro bandė apžiūrėti Dereko veidą, tačiau šis neleido.

Minia staiga pritilo, kai pro duris į barą įėjo du policijos pareigūnai. Pamačius juos Dereko inkštimas įgavo naują nevilties tonaciją – o, *šlamštas*.

– Sveikas, Kovalski, – pasisveikino vyresnysis policininkas.

– Labas, Džonsi. Tavo senoliui patiko tie bilietai?

– Gal juokauji? Dešimta eilė, prie pat penkiasdešimties jardų linijos? Jautėsi kaip papuolęs į rojų. Sakė padėkoti tau ir perduoti labų dienų.

– Džiaugiuosi, – vis dar laikydamas Dereką už apykaklės ramiai tarstelėjo Kevinas. Jis palaikė draugiškus ryšius su vietos policijos komisariatu. Ir ne tik todėl, kad ir pats kadaise dirbo policininku Bostone. Bet kuris geras verslininkas taip elgtųsi. Ypač tas, kuris prekiauja alkoholiu. – Pagavau žuvelę.

– Kas jam atsitiko?

– Trinktelėjo veidu į barą. Žinai, kaip būna.

Per tą sekundės dalį, kai Kevinas paleido Dereką, o Džonsis dar nebuvo uždėjęs antrankių, rakštis pasturgalyje nusprendė pasielgti kvailai ir sprukti pro duris.

Jaunesnysis pareigūnas norėjo jį sustabdyti. Tą patį, regis, ketino padaryti ir Betė. Ji netyčia – na, *atrodė*, kad netyčia, – pakišo jam koją ir jis veidu pasisveikino su grindimis. Džonsis peršoko per savo partnerį ir beveik pensininko greičiu sprintavo paskui bėglį.

Atrodė, kad Betei ima trūkti oro.

Jaunesnysis policininkas atsikėlė nuo žemės, o Džonsis visu kūnu šoko rakščiai pasturgalyje iš paskos ir pagavo jį už kojų. Minia patenkinta suūžė. Jaunesnysis kolega laikė paruošęs antrankius, tačiau buvo panašu, kad Derekas dar nori būti apkaltintas pasipriešinimu pareigūnams.

– Kodėl taip su juo elgiesi?

Kevinas nustebeš pažvelgė į merginą, kuri atrodė ne menkiau susierzinusi nei rakštis pasturgalyje.

– Panele, aš jam nieko nepadariau. Ar jau pamiršai, kad jis trinktelėjo ir *tau*?

– Visai ne. Ketino trenkti tau, o aš tik pasipainiojau po ranka.

O, taip, tikra paguoda.

– O kad kabinėjosi prie tavęs? Kiek dar kartų ketinai jam pasakyti *ne*, kad suprastų?

Mergina leido sau nekantriai užversti akis.

– Padėtis buvo valdoma.

– Ne, va dabar ji tikrai valdoma.

– Klausyk, čia ne tai, ką tu... Pamiršk. Tačiau turi jam padėti.

Dereko kaklą buvo prispaudęs beveik šimtą kilogramų sveriančio policijos veterano kelis, o jaunylis bandė užsegti jam antrankius, tad Kevinas jau *niekuo* nebegalėjo pagelbėti, net jei ir būtų norėjęs. O jis, kaip tyčia, jokio noro nejautė.

– Tu neteisingai viską supratai, – neatlyžo mergina.

– Paduosiu tave į teismą, bukagalvi, nulupsiu nuo tavęs devynis kailius, – pasukęs galvą per petį spiegdė Derekas. – O tu, kvaile, esi atleista iš darbo!

Oi. Kevinas pažvelgė į Betę.

– Maniau, kad jis tik nevykęs pasimatymo partneris.

Betė užsiropštė ant kėdės ir trinktelėjo kakta į barą.

– Per tave ką tik netekau darbo.

Tik kelerių metų praktika – atrinkti tai, ką galvoji ir ką sakai, – neleido jam išsižioti ir išrėžti, kad geriau jokio darbo nei toks.

– Gal alaus?

AL AUS? BARMENAS REMBO manė, kad alus padės sutvarkyti visą tą chaosą, į kurią ją įvėlė? Betė Hansen sugniaužė rankas į kumščius, kad nečiuptų jo paties už pakarpos ir nesuplaktų kaip martinio kokteilio.

Na, taip, Derekas elgėsi kaip tikras mulkis. Be to, girtas mulkis. Bet kas čia naujo? Su tuo ir anksčiau teko susidurti. Kartą ar du per savaitę. Viskas tęsėsi jau tris mėnesius.

Po darbo Derekas tiesiai iš biuro sukdamo į toje pačioje gatvėje esantį barą ir ten šio bei to išgerdamo. Tada skambindavo savo sekretorei – šiuo atveju Betei – kokia nors baltais siūlais siūta dingstimi prašydamas jos trumpam užsukti į barą. Gal reikėdavo pasirašyti kokį dokumentą. Ar perskaityti pranešimą faksu, kurį jis pamiršo biure, tačiau privalėjo perskaityti dar šiandien, prieš eidamas namo. Betė pasirodydamo, jis bandydavo įsivelti į jos kelnaites, ji įgrūsdavo jį į taksi automobilį, o kitą dieną abu apsimesdamo, kad nieko neįvyko.

Kartais, kaip šiandien, Derekas išsitempdavo Betę net savaitgaliais. Gal ir ne tobulos darbo sąlygos, tačiau yra tekę dirbti ir prastesnėmis aplinkybėmis.

Tačiau šįkart baras, kuriame Derekas paprastai lankydavosi, buvo uždarytas remontui, todėl jis ėjo toliau ir nusprendė užsukti į „Džaspero barą ir grilį“. Ir iš ten jis išėjo sulaužyta nosimi, o ji – be darbo.

Alus jau nebepagelbės.

Betė kilstelėjo galvą nuo baro ir pasirėmė smakrą ranka.

– Ar tau būtinais reikėjo kviesti policiją?

– Aha.

– Galėjai tiesiog nekreipti dėmesio.

Barmenas delnais pasirėmė į barą ir įdėmiai pažvelgė į akis. Viešpatie, koks jis aukštas. Ir tai nebuvo vienintelis jo privalumas. Be išpūdingo ūgio, žydrų akių ir duobučių skruostuose, žvilgsnį traukė platūs pečiai,

kuriuos aptempę seni „Red Sox“ komandos marškinėliai be rankovių braškėjo per siūles, ir tankūs rudi plaukai, kuriems jis, regis, nelabai turėjo laiko.

Trisdešimties su trupučiu.

– Poniute, jis smogė man į veidą.

– Net nepavadinčiau to smūgiu, – sumurmėjo Betė, nes visiškai nesutikti taip pat negalėjo. – Jau buvau beveik įtikinusi jį važiuoti namo taksi, tačiau tau būtinai reikėjo įsikišti ir užvirti tikrą košę.

– Ei, Kevinai, – šūktelėjo jaunesnis baro darbuotojas. – Ar mes galime paruošti mimozos kokteilį?

– Čia sporto baras, ne Velykų dienos priešpiečiai, – Kevinas vėl atsisuko į Betę ir papurtė galvą. – Tik pasakiau jam, kad nebegaus alkoholio. Aš ne tik turiu tam teisę, bet ir – kai svečias yra akivaizdžiai apgirtęs – pareigą. Be to, nesu iš tų, kurie gavę į nosį atsuka kitą skruostą.

Na, Kevinas buvo teisus. Juk ne jo kaltė, kad jos viršininkas – tikras šiknius. Todėl nebuvo labai logiška kaltinti dėl to barmeną. Tačiau vienintelis dalykas, kuriuo kiti kartai skyrėsi nuo šio, – tai jis.

– Nereikėjo sulaužyti jam nosies.

– *To* tikrai neketinau daryti. Jis paslydo. Na, kažkaip taip, – kaltokai, duobutėmis skruostuose papuoštai šypsenai buvo sunku atsispirti. Betė pajuto, kaip susierzinimas tirpsta.

Ji jau norėjo kažką sakyti, tačiau jis ranka siektelėjo aukščiau esančios lentynos. Po marškinėlių audiniu sujudėjo tvirti raumenys. O kai ištiesė ranką į kitą pusę, kad paimtų krūvelę sulankstytų rankšluosčių, tarp marškinėlių krašto ir džinsų žemu liemeniu atsivėrė

tarpas. Nuo tvirtų pilvo raumenų vaizdo Betei išdžiūvo burna ir ji nebegalėjo išspausti nė žodžio. Nors tai nebuvo problema, nes vis tiek pamiršo, ką norėjo pasakyti.

Kai Kevinas išlindo iš už baro, kad išvalytų Dereko kraują, Betė vyptelėjo ir persėdo ant tolimesnės kėdės. Ne todėl, kad ją pykintų nuo kraujo vaizdo, o todėl, kad Kevinas kvepėjo taip pat gerai, kaip atrodė. Ir kuo labiau artėjo, tuo geriau atrodė.

Staiga, tarsi žaibas iš giedro dangaus, pasirodžiusi krūtinga šviesiaplaukė, kurios apranga būtų priverstusi parausti net porno žvaigždę, užstojo visą vaizdą. Moteriškė padavė Kevinui servetėlę su baro logotipu, ant kurios buvo kažką užrašiusi lūpdažiu. Tuo pačiu, kuriuo buvo paryškinusi gerokai paputlintas lūpas.

– Sveikas, Kevinai, – šviesiaplaukė išspaudė Merilinos Monro balsu, kaip kadaise ši sveikino prezidentą Kenedį su gimtadieniu. – Mano telefono numeris... Na, žinai... jei norėtum man paskambinti... ar šiaip.

Imdamas servetėlę Kevinas pamerkė jai akį.

– Ačiū, lėlyte. Ką gali žinoti, gal ir paskambinsiu.

Betei pavyko susilaikyti, kol padidinta Barbės kopija ištrepsėjo pro duris į lauką. Ji užvertė akis.

– Lėlyte? Oho, koks paplonintas liežuvis.

– Ei, kai moterys jaučiasi pas mus gerai, tai naudinga ir verslui.

– Aha, esu tikra, kad tu moki priversti jas pasijusti gerai. Neturėtum jos paleisti. Atrodo, kad ji tavo tipo.

Šypsena dingo nuo jo žavaus veido.

– Ir iš kur taip gerai žinai, koks mano tipas?

Betė gūžtelėjo pečiais parodydama, kad jai į tai nusišvilpti.

– Atsargiai, nutrinsi numerį nuo servetėlės. Beje, neturiu laiko sėdėti ir plepėti. Reikia susirasti naują darbą.

– Labai gaila, kad jį praradai, nors iš tikrųjų tai ne mano kaltė.

– Išgyvensiu, – Betė nuslydo nuo aukštos baro kėdės ir pasuko prie durų. – Gero gyvenimo, *lėlyte*.

KEVINAS NUSIŠYPSOJO FOTOAPARATU apsiginklavusiai moteriai. Tada nusišypsojo dar kartą. Ir dar, ir dar, ir dar kartą.

– Gerai, – tarė valdingoji fotografė. – Dabar keli kadrai su nuotaka ir pamergėmis, o tada imsime jaunikio ir jo brolių.

Beveik kartu su palengvėjimu atsidueję, Kevinas ir jo broliai Džo ir Maikas, kartu su svainiu Evanu, spruko tolyn nuo moterų būrelio. Net dvidešimt minučių teko staisyti prieš fotoaparata ir – nors buvo jau spalio pradžia – su smokingu karšta.

Džo vestuvių pobūvis vyko prašmatniame viešbutyje-pobūvių centre – itin madingoje vietoje vestuvėms.

O tai, Kevinu nuomone, reiškė, kad čia yra krūva vietų, kur galima daryti nuotraukas. Sode. Prie uolėto krioklio. Pavėsinėje prie tvenkinio. Nuo nuolatinio šypsojimosi jam jau maudė skruostus.

Maikas šiek tiek atsilaisvino apykaklę, tačiau ne tiek, kad tai užkliūtų griežtai fotografei ir gautų pylos.

Kevinas linktelėjo galva, tačiau prie apykaklės nagų nekišo, nes jų mama nudegino juos viską matančiu žvilgsniu.

– Džo, prisiekiu, jei jos nepaskubės, tavo vestuvių nuotraukos atrodys kaip striptizo šokėjų reklaminė kampanija.

– Jei būčiau žinojęs, kad inkšite kaip dvi mergiotės, būčiau pakvietęs jus būti savo pamergėmis, o ne pajauniais. Suknelės jums visai tiktų.

Kevinas prunkštelėjo.

– Nenorėk, kad iškarščiau kailį tavo vestuvių dieną.

– Terė su suknele tikrai atrodo labai gražiai, – įsiterpė Evanas. – Kyla minčių...

– Ne, – unisonu sustabdė visi trys Terės broliai.

Jų svainis susiraukė.

– Kaip man tai nepatinka. Niekada negaliu pasidalyti gerais dalykais.

Maikas nusikvatojo.

– Džojus ir Denis jau gana dideli, kad prižiūrėtų du jaunylis atskirame kambaryje. Vėliau su Liza tikrai nuveiksime šį tą gero.

Turbūt tai geras jausmas. Po vestuvių puotos jie visi kils į savo kambarius ir užsiims malonumais. Džo ir jo nuostabi nuotaka Kerė. Maikas ir Liza. Evanas ir Terė.

Jis, kita vertus, į savo brolio vestuves atėjo be poros, todėl vienintelis jo laukiantis smagumas – nusijuosti platų diržą ir nusimesti spaudžiančius batus.

Jau keleri metai praėjo nuo tos akimirkos, kai paties Kevino santuoka sprogo kaip detonuota bomba, palikdama nuodingų dūmų debesį ir pakeliui nusinešdama jo karjerą policijoje. Nuo to laiko jo libido maitinosi nuolat besikeičiančiomis baro meilutėmis. Tai tebuvo lengvi trumpalaikiai santykiai, bet, kita vertus, rizikos ir vargo buvo mažiau. Tarsi pasišildytum jau paruoštą maistą mikrobangų krosnelėje, o ne ruoštum penkių patiekalų puotą. Tokį ir tokias būdavo daug lengviau išmesti iš savo gyvenimo, jei pasidarydavo neskanu.

Po skyrybų, kai nusipirko barą, bendravo su daugybe visada pasiruošusių lėlyčių, tačiau pastaruoju metu vis dažniau į butą grįždavo vienas. Moterys, mielai neriančios į vienos nakties nuotykį su vyru, kuris puikiai atrodė – bent jam taip sakydavo – ir turėjo barą, nebuvo tos, su kuriomis norėtų kitą rytą pusryčiauti prie vieno stalo.

Ir tikrai ne tos, kurias atsivestum į brolio vestuves.

Deja, mintys apie tai, kokios moterys nepatinka ar patinka, savaime nukrypo apie Betę, simpatišką juodaplaukę, kuri skubotai įvertino moterų, kurios jam limpa, tipą ir labai suklydo. Praėjo dvi dienos nuo tos akimirkos, kai suknežino tos merginos viršininke nosį, ir jis niekaip negalėjo atsikratyti minčių apie ją. Be to, erzino tai, kad dingo iš Kevino gyvenimo įsitikinusi, kad su moterimis jis geba tik žaisti.

Jei nebūtų buvusi tokia pikčiurna – ir jei būtų žinojęs jos pavardę ar kur gyvena – būtų mielai pasinaudojęs proga ir įtikinęs ją priešingai. Nežinojo, kodėl jam tai rūpi, tačiau nervino, kad Betė išėjo susidariusi apie jį tokią prastą nuomonę. Kevinas nebuvo prie to pratęs.

– Tuoju mūsų eilė, – tarė Džo, išblaškydamas niūrias Kevino mintis. – O tada galėsime eiti vidun. Ir nuveikti... dar kokių mergaitiškų vestuvinių dalykų. Šiaip ar taip, akivaizdu, kad Kerė labai laiminga, todėl buvo verta pasistengti.

– Kaip ir tu, – pastebėjo Maikas. – Vis dar nesu-prantu, kaip tau tai pavyko.

Džo prunkštelėjo.

– Tai vadinama tuščiu čekiu su parašu. Keré norėjo, kad per vestuves galėtume grožėtis rudeniškai pasipuošusia augalija, o aš neketinau laukti dar metus, kol ji taps mano žmona, todėl ištariau burtažodžius – *ne-svarbu, kiek viskas kainuos*.

Kevino brolis, kuris uždirbdavo milžiniškus pinigus už savo siaubo romanus, ir taip niekam jų negailėdavo, tačiau tuščias čekis net ir iš jo buvo platus mostas.

Staiga pasigirdo fotografės komanda:

– Gerai, dabar noriu, kad pajauniai išsirikiuotų už jaunikio, per dešimt centimetrų nuo tavęs ir šiek tiek pasisukę nuo fotoaparato. Tu, aukštasis, eisi į galą.

Po šimts, to jau buvo per daug. Kevinas apglėbė Džo per pečius ir suspaudęs sprandą nulenkė jo galvą. Bandydamas pasprukti Džo truktelėjo į dešinę, tačiau atsitrenkė į Maiką, kuris krumpliais suvėlė jo plaukus. Evanas nusikvatojo ir prie bendro vaizdelio pridėjo zuikio ausis iš pirštų.

Fotografė vos neišmetė savo prabangaus fotoaparato, tačiau nuotakos ir jaunikio mamos pleškino savo buitinais skaitmeniniais fotoaparatais taip greitai, kaip tik leido techninės galimybės.

– Kovalskių vestuvių likimo fotosesija, – šūktelėjo nuotaka ir keturi Maiko berniukai su Terės beveik paugle dukra sukrito į krūvą ant viršaus.

Visi vis dar kvatojosi, nors buvo šiek tiek pritrūkę kvapo ir gerokai suprakaitavę, kai vestuvių planuotoja juos išskyrė ir jos diriguojami jie visu būriu sugužėjo į vidų. Laimei, ant juodo smokingų audinio dėmių nuo žolės nesimatė, tačiau dukterėčios Stefanės suknelei ties palanku trūko šiek tiek nėrinių.

Su tavimi – amžinai

Jie visi turėjo susėsti prie pagrindinio stalo, tačiau dar laukė tostai ir šokiai. Ir iškešti dar vieną fotografavimo dozę, kol pagaliau galės prasidėti tikros linksmybės. Ir tam ištvirti reikės tikrai daugiau nei plonutėlės šampano taurės. Mintys sukosi apie alų ir galbūt šokį su ta raudonplauke, kurią matė akies krašteliu. Trumpam pasprukęs nuo kitų Kevinas pasuko prie nemokamo baro.

Ir akis į akį susidūrė su Bete.

Sudomino? Pirkite knygą SU TAVIMI - AMŽINAI
bene geriausia kaina [ČIA](#)

kai norisi
smagiai praleisti laiką

*Ar po vienos nakties nuotykiu galima
sukurti laimingą šeimą?*

Baro savininkas Kevinas Kovalskis yra praręs, kad moterys ir merginos nuolat palieka jam savo telefono numerius. Tačiau pastaruoju metu vis dažniau pasvajoja apie tą vienintelę, o ne vienos nakties panelę. Ir štai akiratyje pasirodo Betė Hansen.

Gal Kevinas ir Betė pradėjo ne ta koja – po aistringo pasimatymo vienam iš jų teko gėdingai sprukti. Tačiau Kevinas jaučia, kad juos sieja kai kas daugiau nei vienos nakties nuotykis. Ypač, kai paaiškėja, kad Betė laukiasi.

Kevinas gal ir yra pasirengęs žengti toliau, tačiau Betė nenori užmegzti rimtų santykių su moterų numylėtiniu, nors ir labai patraukliu.

Kevinui teks gerokai pasistengti, kad įtikintų ją nueiti į antrą pasimatymą.

romantika ♥♥♥♥♥♥♥♥
aistra ♥♥♥♥♥♥♥♥
drama ♥♥♥♥♥♥♥♥
intriga ♥♥♥♥♥♥♥♥
draugystė ♥♥♥♥♥♥♥♥
humoras ♥♥♥♥♥♥♥♥